

ה"ט 16939/10/20 - מאיר לסרי נגד אורי לביא

בית משפט השלום באשדוד

ה"ט 16939-10-20 לסרי נ' לביא

לפני כבוד השופט יהודה ליבליין

המבקש

ע"י ב"כ עו"ד ש' קופמן

נגד

המשיב

מאיר לסרי

אורי לביא

פסק דין

1. לפני בקשה למתן צו קבוע בהתאם להוראות החוק למניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001 (להלן - "**החוק**"), במסגרתה טוען מר מאיר לסרי (להלן - "**לסרי**"), כי מר אורי לביא (להלן - "**לביא**") מטריד אותו החל מיום 1.9.2020, בין על ידי השחרת שמו בפני קולגות ולקוחות, בין על ידי איומים ממשיים כלפיו או כלפי קרובי משפחתו ובהם נטען כי יפגע בו פיזית וכלכלית, ובין בכך שהוא מגדף אותו ללא הרף, ומאשים אותו בכל צרותיו.
2. נטען בבקשה, כי הרקע לדברים הוא קשר עסקי בין הצדדים, שנוצר על רקע היכרות בין מר לסרי ומר לביא במסגרת שירות מילואים, וכי בעקבות התקף נפשי אותו חווה מר לביא במהלך חודש אוגוסט בקפריסין עלה הקשר העסקי על שרטון. נטען עוד בעניין זה, כי בעקבות האירוע הנפשי אותו חווה מר לביא, פעל מר לסרי יחד עם אחרים כדי להחזיר את מר לביא לארץ, אלא שבסמוך לאחר חזרתו לישראל, התדרדר מצבו של מר לביא על רקע העובדה שהוא סובל ממחלת מאניה דפרסיה, ועושה שימוש אינטנסיבי בסמים.
3. מר לסרי צרף לבקשתו צילום של התכתבות בין הצדדים באמצעות יישומון "וואטסאפ", ובה נרשמו בין היתר ההודעות הבאות: "כבר התארגנת על עורך דין פלילי? כי אני מגיע לזיין אותך בתחת"; "אתה הרי עבריין מתחיל אז תרגיש קצת איך מרגישים בליגה של הגדולים"; "אתה גמור... ועכשיו באמת רק אלוהים יכול לעזור לך אחי"; "אני אביא אותך ואת המשפחה שלך לפת לחם! תזכור אותי אפס"; "אבא שלך חייל שלי יא הומו. חכה לי ... חשוב לא לשכוח ווזלין...". לכיתוב זה צרף מר לביא תמונה של אריזת משחת ווזלין.
4. על רקע האמור, ולאחר שהמבקש העיד בפניו בדבר נכונות הדברים שנרשמו בבקשתו, ולאחר שציין בעדותו, כי בעקבות האירוע הנפשי אותו חווה מר לביא הוא לקח ממנו את נשקו האישי ולאחר מכן החזיר לו אותו, ניתן על ידי צו במעמד צד אחד ביום 12.10.2020, ובו איסורים שונים שהטלתי על מר לביא כמפורט בסעיף 5 לצו הזמני. בין היתר קבעתי כי על מר לביא להפקיד את נשקו בידי משטרת ישראל. עוד קבעתי כי יתקיים דיון במעמד הצדדים ביום 19.10.2020.
5. בסמוך לפני קיום הדיון, הוגשה בקשה דחופה על ידי באת כוחו של המבקש עו"ד שירה קופמן, ובה נטען, כי מר לביא מטריד אותה באמצעות הטלפון תוך שהוא מקלל ושולח לה הודעות לפנות בוקר, כשהדברים הגיעו לשיאם בכך שמר לביא שלח לה הודעה באמצעות יישומון "וואטסאפ", ובה תמונה של אקדח כשמתחתיה

נרשם "נתראה עוד מעט. מתרגשת?!"

יש לציין עוד, כי מר לביא שלח לעו"ד קופמן ברצף של מספר שעות, עשרות הודעות, ללא כל תגובה של עו"ד קופמן, שבחלקן הודעות שבהן הוא נחזה כלועג לה.

6. לדיון שהתקיים ביום 19.10.2020 התייצבו מר לסרי ובאת כוחו, מר לביא ואשתו, וכן חבר של מר לביא לגביו נטען כי הוא בעל מניות בחברה שבגינה נוצר הקשר העסקי בין מר לסרי למר לביא. לא התרתי לחבר לשהות באולם בית המשפט, בין בשל הוראות ה"תו הסגול" ובין בשל העובדה, כי לא יכול היה לתרום דבר בכל הקשור למשלוח ההודעות והאיומים של מר לביא כלפי מר לסרי.

7. טרם אכנס לדברים שעלו במסגרת הדיון עצמו, יש לומר כי התרשמתי מהתנהגותו של מר לביא באולם בית המשפט, כי בזהירות הראויה יש בה אלמנטים אובססיביים, ועובדה זו באה לידי ביטוי בהערות של בית המשפט שנרשמו בפרוטוקול לאורך הדיון.

8. מר לביא ביקש לחקור את מר לסרי על האמור בתצהירו, ויש לומר כי חלק ניכר מן החקירה לא נגע באופן ישיר להודעות ששלח מר לביא למר לסרי, וכי משלוח ההודעות לא הוכחש על ידו (ראו דברי מר לביא בעמ' 11 לפרוט' ש' 15 - 19).

כמפורט בסעיף 3 ו- 5 לעיל, ההודעות כוללות, תוכן מאיים ופוגעני. כשלכך אוסיף, את הרצף הבלתי פוסק של משלוח הודעות האחת אחר השניה.

9. כעולה מן העדות שמסרה אשתו של מר לביא, במהלך חודש אוגוסט השנה חווה מר לביא אירוע נפשי, שבעקבותיו נדרשה התערבות פסיכיאטרית. בכך חיזקה הגב' לביא את האמור בבקשה ובתצהירו של מר לסרי, כי מר לביא חווה התמוטטות נפשית, שבעקבותיה נדרשה התערבות רפואית פסיכיאטרית, ואף התקבל סיוע של מר לסרי (ראו עמ' 9 - 10 לפרוט').

10. מנגד יש לומר, שיש להצטער על כך שמר לסרי כתב בבקשתו, כי מר לביא הינו נרקומן, וכי הוא עושה שימוש רב בסמים מסוכנים, כאשר ניכר מן הדיון, כי הגם שמר לביא ייתכן ועושה שימוש מעת לעת בקנאביס רפואי, וייתכן אף בכזה שאיננו מורשה, ספק רב אם ניתן להגדירו כנרקומן, וספק אם היה מקום להעלות טענה זו במסגרת הבקשה.

11. לגישתי, די בהודעות ששלח מר לביא למר לסרי ולעו"ד קופמן, כדי להצדיק מתן צו במסגרת החוק למניעת הטרדה מאיימת, כשלכך אוסיף, את התרשמותי מהתנהגותו באולם בית המשפט, אשר מקימה להשקפתי חשש לפגיעה במר לסרי ועו"ד קופמן, לאור מה שנחזה כמצב נפשי בו נתון מר לביא, וזאת מבלי שאני קובע ממצא בעניין זה.

12. מר לביא הרבה להתפרץ באולם, הן לדברי בית המשפט, הן לדברי מר לסרי והן לדבריה של עו"ד קופמן, ואף נאלצתי להרחיקו במהלך עדותו אשתו, שכן התערב בחקירתה.

יש לציין עוד, כי מר לביא, מסר בשולי הדיון, כי עוד באותו היום יישלח מכתב מתת אלוף דוד זיני "אשר יתמוך שכל הנאמר כאן הינו שקר ולא פחות מפגיעה בבטחון ישראל" (ראו עמ' 10 לפרוט' ש' 34 - 35), בכך כיוון ככל הנראה מר לביא להוראה בדבר נטילת נשקו. לאור דבריו אלה לא ניתנה החלטה במעמד הדיון, אלא קבעתי כי החלטה תינתן לאחר שהמכתב יתקבל, ובהתאם יוארך הצו הזמני שניתן (ראו עמ' 11 לפרוט' ש' 1 - 2). לא יהיה זה מיותר לציין כי מכתב כאמור לא הגיע לבית המשפט.

13. יש לציין, שבמהלך הדיון ביקשה עו"ד קופמן, כי לאור התנהגותו של מר לביא ולאור ההודעות ששלח אליה יינתן צו המגן גם עליה, בהתאם להוראות סעיף 5(ד) לחוק.

14. סעיף 2(א) לחוק למניעת הטרדה מאיימת קובע:

"הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

15. כעולה מן המפורט לעיל, בהודעות ששלח מר לביא למר לסרי ועו"ד קופמן עולה תוכן מאיים ופוגעני. לכך יש להוסיף, את רצף ההודעות הבלתי פוסק ששלח מר לביא, הן למר לסרי והן לעו"ד קופמן, ואת התנהגותו באולם בית המשפט, וכל אלה נותנים בסיס סביר להניח כי מר לביא עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייהם של מר לסרי ועו"ד קופמן, וכי הוא עלול לפגוע בנפשם או בגופם, בין היתר באמצעות הודעות פוגעניות נוספות.

16. סוף דבר, ניתן בזאת צו כמפורט להלן:

א. נאסר על מר לביא להטריד את מר לסרי ועו"ד קופמן בכל דרך ובכל מקום.

ב. נאסר על מר לביא לאיים על מר לסרי ועו"ד קופמן לבלוש אחריהם, לארוב להם, להתחקות אחר תנועותיהם או לפגוע בפרטיותם בכל דרך אחרת, בין במישרין ובין בעקיפין או באמצעות אחר.

ג. נאסר על מר לביא ליצור עם מר לסרי ועו"ד קופמן כל קשר בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר, בין במישרין ובין בעקיפין או באמצעות אחר. זאת למעט יצירת קשר עם בא כוח מטעמו.

ד. נאסר על מר לביא להימצא במרחק של פחות מ- 500 מ' מ מר לסרי ועו"ד קופמן, ובפרט מדירת המגורים של מר לסרי ברח' ספיר 11 דירה 44 באשדוד, וממשרדה של עו"ד קופמן ברח' האורגים 35, אשדוד.

ה. ככל שמר לסרי טרם מסר את נשקו למשטרת ישראל, בהתאם לצו הזמני מיום 12.10.2020, בין שהתקבל ברישיון פרטי ובין שנמסר לו על ידי גורם כלשהו מטעם המדינה, עליו להפקידו במשטרת ישראל בתוך 24 שעות משעת קבלת הצו.

18. תוקף הצו למשך 180 יום מהיום.

19. על משטרת ישראל לסייע באכיפת הצו.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ד' חשוון תשפ"א, 22 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.

יהודה ליבליין, שופט